

Elinan ja Hannun ystäväkirje 19 / 15.07.2012

Elina ja Hannu Heikkilä
PL 189, 53101 Lappeenranta
elina.heikkila@felm.org
hannu.heikkila@felm.org
Elina ven. + 7 921 3328 113
Elina suom. +358 50 369 9573
Hannu ven. +7 921 3328235
Hannu suom. + 358 50 565 0826

**Nyt yhdessä jo lähtekää,
iäisiin häihin pyrkikää.
Ken Herran kutsun torjuen
Pois jäisi tieltä autuuden.**

Elina kirjoittaa...

Keväästä kesään

Aika kuluu nopeasti. Juhannusruusut ja sireenit ovat jo lakastuneet. Tänä vuonna ne kukkivat kuitenkin harvinaisen pitkään. Kuulimme ensimmäisen kerran 12.04. mustarastaan laulun Pavlovin puistossa. Se oli konsertti, jota oli jo odottanut.

Matilda

Kaikista paras kevään uutinen oli kuitenkin pienen Matilda Auroran syntyminen 02.04. Eveliinan ja Paavo-poikamme perheeseen. Kovan lumimyrskyn keskelle saimme iloisen uutisen pienestä prinsessasta. Satuimme olemaan silloin Suomessa ja pääsimme heti katsomaan. Kesäkuussa saimme viettää ristiäisiä ja iloita kaikki yhdessä Jumalan hyvydestä elämässämme.

Ryhmiä Suomesta

Tänä keväänä ja kesänä meillä on Instituutin pihassa ollut viikoittain busseja tai pienempiä linja-autoja tuomassa meille ryhmiä ympäri Suomea. Siitä Jumalalle kiitos! Vierailevat ryhmät ovat Instituutille tärkeä tulonlähde. Kiva oli saada vieraita kotikaupungistamme Sastamalasta niin kuin kaikkialta muualtakin. Kahvipaketeista vielä erityinen kiitos kaikille!

Iloa ja erityisesti vaihtelua meille ovat tuoneet Instituutin vierailevat opettajat. Venäläisille tärkeää voitonpäivää vietimme yhdessä professori Heikki Kirjavaisen kanssa liittymällä tuhansien ihmisten joukkoon Pietarissa ja Leningradin piirityksen muistohautausmaalla. Siitä yllä oleva kuva.

Avioliiton hoitoa

Kelton kirkkoon kokoontui keväällä kahdesti noin 10 nuoren ja vähän vanhemmankin avioparin joukko keskustelemaan avioliiton kiemuroista ja mahdollisuuksista. Toisella kerralla saimme vieraiksemme Olga ja Slava Lebedevin Nishni Novgorodista. Heidän teemansa liittyi lastenkasvatukseen. Olga ja Slava suorittivat vuosina 2009–2010 perhetyön kurssimme ja heistä on ollut paljon iloa Inkerin kirkolle ja Moskovan rovastikunnalle.

Harmaantuminen

Hannu sai toukokuussa synttärivieraita pienen kotimme täydeltä: työtovereitamme ja illalla opiskelijoita. Täällä syntymäpäivien vietto on tärkeä asia. Me olemme ehtineet näiden vuosien aikana olla jo vaikka kuinka monissa juhlissa. Yhdessä olo on aina mukavaa. Arki tahtoo mennä vain kaiken edelle eikä mukamas ole tarpeeksi aikaa pysähtymiselle.

Kitara soi ja laulu raikui opiskelijoiden saapuessa. Kakku teki kauppansa ja onneksi jäätelöä löytyi vielä lisää pakastimesta.

Laukut täynnä tuliaisia

Työtoverimme Andrey lähti kesäkuun alussa Birskiin, Uralin rovastikuntaan, pitämään lastenleiriä yhdessä suomalaisten nuorten kanssa. Nuo nuoret olivat lähetystyöstä kiinnostuneita vapaaehtoisia, jotka olivat kokoontuneet ennen matkaa muutamia kertoja suunnittelemaan leiriä ja pohtimaan lähetystä.

Valmistimme yhdessä Christinan, Andrey'n kanssa lapsille lahjoja, jotka sisälsivät mm. teidän kutomianne sukkaa ja lapasia. Andrey oli hankkinut lisäksi paketteihin monia pieniä ja tarpeellisia tavaroita. Lahjat tekivät noin 40 leiriläistä onnellisiksi ja iloisiksi.

Hannu jatkaa...

On maanantai, 2.7. Kello on kohta kolme iltapäivällä. Viron rajaviranomaiset ovat juuri ottaneet passini niin kuin kaikkien muidenkin bussissa olevien. Istumme ja odotamme. Äsken olin vielä Ivangorodissa Venäjällä, sitten joen ylitys ja nyt olen Narvassa Virossa.

Lähdin aamulla kotoa Keltosta. Suuntasin ensin bussilla Laatokan asemalle ja sieltä metrolla Baltian asemalle. Siellä sitten söin ja nousin bussiin. Nyt olen istunut bussissa 3,5 tuntia ja toiset 3,5 tuntia ovat vielä edessä. Määränpää on Tallinnan bussijaam eli linja-autoasema. Sieltä sitten jatkan raitiovaunulla Tallinnan vanhaan kaupunkiin. Siellä on Viron kirkon teologinen Instituutti, jossa nukun seuraavan yöni.

Viime kirjeemme jälkeen työni on muuttunut. Johdan nyt myös SLS:n Viron työstä. Teen kerran kuussa tällaisen 3-4 päivän matkan Viroom. Tämä on nyt neljäs kerta. Olen nyt SLS:n Venäjän ja Viron työalueiden aluepäällikkö. Itse olen uudistukseen tyytyväinen ja olen iloinen, että saan tätä työtä tehdä.

Nyt passimme palautetaan ja bussi nytkähti taas liikkeelle...

On tiistai 3.7. Pääsin maanantaina hyvin perille. Instituutin vierashuoneet olivat kuitenkin yllättäen jo täyttyneet. Sain kuitenkin paikan auditoriosta, jonne minulle ystävällisesti siirrettiin sänky.

Aamulla minulla oli Viron kirkon arkkipiispan tapaaminen. Tapasin Andres Pöderin ensimmäisen kerran. Oli kiva keskustella, koska hän puhuu suomea. Palaverissa oli mukana myös Viron kirkon tärkein työtoverini, kirkon lähetyskeskuksen johtaja pastori Leevi Reinaru. Hänen kanssaan me jatkoimmekin sitten iltapäivään asti. Sen jälkeen jatkoin omia töitani. Hiukan ennen puoltayötä tulin tänne satamaan ja odotan nyt laivaan pääsemistä.

On keskiviikko 4.7. Vuorokauden vaihduttua nousin laivaan, joka toi minut aamuksi Helsinkiin. Helsinki oli vielä puoli seitsemältä aika hiljainen. Söin ”kioskiaamupalan” ja lähdin Tähtitorninmäelle istuskelemaan ja odottelemaan SLS:n oven aukeamista. Aamu meni palaverissa SLS:n ulkomaanosaston apulaisjohtajan kanssa. Palaveri oli oikein antoisa ja minun oli hyvä jatkaa sieltä tultuani. Poikkesin vielä Stokmannille ostamaan itselleni uudet kesähousut ja asemalle syömään päivän lounaan. Nyt istun taas junassa matkalla Sastamalaan. Edessä on viiden päivän vapaa. Se tuntuu ruhtinaalliselta, kun takana on puolitoista viikkoa pelkkää matkustamista.

Kesän tapahtumiin palaamme tarkemmin seuraavassa kirjeessä Kesälomalle tulemme vasta 7.8.

Esirukouksiinne sulkeutuen Elina ja Hannu